

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

בבא מציעא-השואל את הפרה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ביד עבדו חייב? יד עבד כיד רבן												ז	צט.	
בעבד עברי, דלא קני ליה גופיה.	שמואל:											!	◇	צט.
אפילו תימא בעבד כנעני, נעשה כאומר ליה: הכישה במקל והיא תבא.	רב:											!	◇	צט.
השואל הפרה ושלחה לו ביד בנו, ביד שלוחו - חייב, ביד עבדו - פטור.	מיתבי:											ז	◇	צט.
בשלמא לשמואל - מתניתין בעבד עברי, ברייתא - בעבד כנעני. אלא לרב קשיא												ז		צט.
לא תימא נעשה כאמר ליה, אלא אימא: באמר ליה: הכישה במקל והיא תבא.	אמר לך רב:											!	◇	צט.
השאלני פרתך. - ואמר לו: ביד מי? - ואמר לו: הכישה במקל ותבא. אמר רב נחמן אמר רבה בר אבא אמר רב: כיון שיצאת מרשות משאיל ומתה - חייב.	דאיתמר: [רב נחמן אמר רבה בר אבא אמר רב]											!		צט.
השאלני פרתך. - ואמר ליה: ביד מי? ואמר ליה: הכישה במקל והיא תבא, כיון שיצאת מרשות משאיל ומתה - חייב.	נימא מסייע ליה:											^		צט.
הכא במאי עסקינן? כגון שהיתה חצרו של שואל לפניו מחצרו של משאיל, דכי משלחה לה ודאי להתם אולא.	רב אשי:											!		צט.
אי הכי מאי למימרא?												ז		צט.
לא צריכא, דאיכא גזייתא. מהו דתימא: לא סמכא דעתיה, דלמא קיימא התם ולא אתיא אולא להדיא, קא משמע לך דסמכא דעתיה.												!		צט.
השואל קרדום מחבירו, בקע בו - קנאו. לא בקע בו - לא קנאו.	רב הונא:												◇	צט.
למאי?													^	צט.
אלימא לאונסין													!	צט.
מאי שנא פרה דמשעת שאילה?												ז		צט.
אלא לחזרה, בקע בו - לא מצי הדר ביה משאיל, לא בקע בו - מצי משאיל הדר ביה.												!	◇	צט.
ופליגא דרבי אמי													◇	צט.
המשאיל קרדום של הקדש - מעל לפי טובת הנאה שבו, וחבירו מותר לבקע בו לכתחילה.	דאמר רבי אמי:												◇	צט.
ואי לא קנאו - אמאי מעל, ואמאי חבירו מותר לבקע בו לכתחילה? ניהדריה, ולא ליקנייה ולא לימעול?														צט.
ופליגא דרבי אלעזר													◇	צט.
כדרך שתקנו משיכה בלקוחות - כך תקנו משיכה בשומרים.	דאמר רבי אלעזר:												◇	צט.
כשם שתקנו משיכה בלקוחות - כך תקנו משיכה בשומרים, וכשם שקרקע נקנית בכסף ובשטר ובחזקה - כך שכירות נקנה בכסף ובשטר ובחזקה.	תניא גמי הכי:												◇	צט.
שכירות מאי עבידתיה?												ז		צט.
שכירות קרקע.	רב חסדא:											!	◇	צט.
האי מאן דגזיל חביצא דתמרי מחבירו, ואית בה חמשים תמרי, אגב הדדי - מזדבנן בחמשים נכי חדא, חדא חדא - מזדבנן בחמשים. להדיוט - משלם חמשים נכי חדא, להקדש - משלם חמשים וחומשייהו, מה שאין כן במזיק, דלא משלם חומשא.	שמואל:												◇	צט.
(ויקרא כ"ב) ואיש כי יאכל קדש - פרט למזיק.	דאמר מר:												■	צט.
להדיוט אמאי משלם חמשים נכי חדא? נימא ליה: אנא חדא חדא הוה מזדבנינא להן	מתקף לה רב ביבי בר אביי:											ז	◇	צט.
שמינ בית סאה באותה שדה תנן.	רב הונא ברית דרב יהושע:											!	◇	צט.
למימרא דסבר שמואל דין הדיוט לאו כדין גבוה דמי?												ז		צט.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story key-מקרא:	statement-מימרא ז קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
--	--

בבא מציעא-השואל את הפרה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
נטל אבן או קורה מהקדש - לא מעל, נתנה לחבירו - הוא מעל וחבירו לא מעל. בנאה בתוך ביתו - לא מעל עד שידור תחתיה בשוה פרוטה.	והתנן:										■	◇	צט:	
זאת אומרת: הדר בחצר חבירו שלא מדעתו צריך להעלות לו שכו.	ויתבי רבי אבהו קמיה דרבי יוחנן, ויתבי וקאמר משמיה דשמואל:										■	◇	צט:	
הדר ביה שמואל מההיא.											!	◇	צט:	
וממאי דמההיא הדר ביה, דלמא מהא הדר?											ז		צט:	
לא, מההיא הדר ביה, כדרבא.											!		צט:	
הקדש שלא מדעת - כהדיוט מדעת דמי.	דאמר רבא:										■	!	◇	צט:
הני שקולאי דתברו חביתא דחמרא לחנוואה, ביומא דשוקא מיזדבנא בחמש, בשאר יומי מיזדבנא בארבע. אהדרו ליה ביומא דשוקא - מהדרו ליה חביתא דחמרא, בשאר יומי - מהדרו ליה חמש.	רבא:											■	◇	צט:
ולא אמרן אלא דלא הוה ליה חמרא לזבוני, אבל הוה ליה חמרא לזבוני - הא איבעי ליה לזבוני.												■	◇	צט:
ומנכי ליה אגר טירחיה, ודמי ברזנייתא.												■	◇	צט: